

prebivati ni dobro blizo plitvih stoječih vodà in mlak, ker iz njih vstajajo gnjile soparice in zrak spridujejo.

Kratkočasnica.

Učitelj: Povej, Anžek, ktere besedne plemena so v tem le stavku: „Kdor se pretepa in krade, ga zvežejo in kaznujejo“!

Učence: — „pretepa“ in „kaznujejo“ so občutljivi členki ali médmeti, — „krade“ je prisvojivnik, „zvežejo“ pa vezni členek.

Novice.

Iz pilberške okolice dné 8. sušca. Štantetov-Šentviški. — Z radostnim srcem te, „dragi Tovarš“, prebiram; sosebno sta me dopisa iz ptujske okolice in iz pod Verha zdrabila, da tudi nekoliko o dotičnih zadevah spregovorim. Č. g. France Vučnik je za se in svoje verstnike mirno pa resno overgel vse natolecvanje od strani mladih g. g. podučiteljev zoper nje iztrošeno. — V nekem mestu na Koroskem sta bila zaporedoma dva podučitelja postavljena. Pervi je s službo zapustil tudi nekoliko dolgov, kajti mu so bile pivnice veliko prijetnije mimo učilnice, — smodke, ker jih je mnogo eu dan popalil, v celem letu vender le cenejše od „Učiteljskega Tovarša“. Nja nastopnik ima ravno iste dohodke; ali on ne zabreda ne le v dolgove, ampak je poplačal celó prejne, in si je že tudi nekoliko penezev privaroval. In kako ravna ti poštenjak? Morda vseskozi v svoji sobi čepi? Morebiti si nikakor kaj ne privosči? Kaj pa da! On je čedno oblečen, značajnega vedenja, je viditi pri vsaki pošteni družbi, si omišljuje potrebne knjige, pa tudi izposojuje, ter jih marljivo prebira. On si ne išče časti in veljavnosti po pivnicah, v prešerni obleki in v nepotrebnih prenapetih čenčarijah, ampak le v vestnem spolnovanji svojih dolžnost; zategadelj ga pa tudi vse mnogo časti. Torej je vse na sicer kratki pa vele pomenljivi besedi „kako“.

Prav je in znamenje napredka, če se tudi srenjčani ozirajo na šolo — ognisče omike, kakor v serce sega šola nekemu prebrisanemu srenjčanu iz pod Verha, kateri piše, da bi svoje starejše otroke raji v šolo pošiljali, ako bi se čas podučevanja prdrugacil. Naj mi bo dovoljeno, po lastni skušnji o tej reči kaj naznaniti. Bila mi je začasno v skerb zročena duhovnja, čigar faranom je veliko več mar bilo za neumno žival, kakor pa za ljube otročiče. Štela je duhovnja 1300 duš, otrok je pa komej 30 v šolo hodilo. Prepričan, da na pridni obiskavi šole je omika in napredek izbražovanja, si na vse moči prizadevam in o vsaki priliki farane opominjam, otročiče marljivo v šolo pošiljati; ali vse je bilo prazno slamo mlatiti. Že mi serce vpada, kar g. učitelja poprosim, naj mi okolisčine faranov razjasni. Zvedšemu, de faranom paša brani otroke v šolo pošiljati, se mi naenkrat kot v tmi luč zablisi. „Prdrugaciva, recem učitelju, šolski čas. Morebiti bo boljše, in sicer poskusiva takole: „Poduk naj bo le pol-dnevni; predpoldne od 10 — 12 naj hodijo novinci ali početniki v